

Nr 66.

Av herr **Hällgren**, om pension åt förre vägarbetaren **A. P. Söderström**.

Jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse den 22 juni 1944 (nr 502) med föreskrifter angående pensionering av vissa f. d. arbetare vid vägväsendet kan pension beviljas dels arbetare i statens tjänst, som före den 1 januari 1944 innehaft anställning hos vägdistrikt och som sedermera vunnit mera stadigvarande arbetaranställning vid vägförvaltning, dels hos vägdistrikt före ovannämnda dag anställd arbetare, som är född före den 1 januari 1884 samt kvarstått i anställning intill 1943 års utgång eller på grund av arbetsbrist permitterats av vägdistrikt under år 1943 och som sedermera ej vunnit arbetsanställning som nyss sagts. Pension må dock beviljas endast under förutsättning att arbetaren vid anställningens upphörande eller, i fråga om arbetare, som permitterats av vägdistrikt, vid tiden för permitteringen under en tid av sammanlagt minst 15 år, därav minst 12 år före fyllda 60 år, innehaft anställning i statens tjänst eller hos väghållningsdistrikt eller vägdistrikt eller ock hos entreprenör vid vägunderhållet och arbetet utgjort hans huvudsakliga sysselsättning och förvärvskälla.

Härutöver har Kungl. Maj:t, sedan riksdagen i skrivelse den 7 maj 1945 (nr 219) anmält sitt beslut i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pension till vissa f. d. arbetare vid vägväsendet jämte i ämnet väckta motioner, i skrivelse den 8 juni 1945 till statens pensionsanstalt för kännedom och efter rättelse meddelat förordnande, att pension enligt Kungl. Maj:ts kungörelse av den 22 juni 1944 (nr 502) kan utgå jämväl till sådana f. d. arbetare vid vägväsendet, som ha en sammanlagd anställningstid av minst 15 år, varav mindre än 12 år före fyllda 60 år.

Företvarande arbetaren hos Medelpads västra vägdistrikt, Anders Petter Söderström, Fränsta, har icke kunnat erhålla pension enligt ovan nämnda kungörelse, enär han icke innehaft i kungörelsen stadgad sammanlagd anställningstid av minst 15 år.

Söderström är född den 23 juni 1867 och således 78 år gammal. Såsom framgår av bifogade intyg har han innehaft anställning inom vägväsendet från och med år 1923 till och med år 1943 med en sammanlagd anställningstid av 12 år 11 månader. Dessutom har han utfört arbete för vägförvaltningen i Västernorrlands län under år 1944 i sammanlagt 116 timmar. Under förenämnda anställningar har han gjort sig förtjänt av goda vitsord.

Även om Söderström icke innehåft i gällande pensionsbestämmelser stadgad sammanlagd anställningstid av minst 15 år bör detta icke få vara avgörande för att icke tillerkänna honom pension eller understöd. Beaktas bör att han under avsevärd tid varit sysselsatt inom vägväsendet men numera icke på detta arbetsområde kan erhålla sin försörjning. På grund av Söderströms höga ålder har vägförvaltningen icke ansett sig kunna bereda honom någon ytterligare sysselsättning. Hänsyn bör därför tagas till de ömmande omständigheter som i fallet föreligga. De låga arbetsinkomster, som Söderström åtnjutit genom vägarbete, ha icke medgivit, att han kunnat spara något därav för ålderdomen. Med hänsyn till åberopade förhållanden synes därför pension eller understöd i en eller annan form böra kunna beredas Söderström.

Enligt kungörelsen 1944: 502 uppgår den lägsta pensionen till förutvarande arbetare hos vägdistrikt till 708 kronor om året. Å denna pension utgå ej några rörliga tilläggsförmåner. Med hänsyn härtill och då denna pension skulle utgå till vägarbetare med en anställningstid av mellan 15 och 20 år, synes pensionen i förevarande fall skäligen böra fastställas till ett något lägre belopp, förslagsvis 636 kronor per år. Därest riksdagen skulle bifalla Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 5, att pension å 708 kronor till vägarbetare skall höjas med 60 kronor, torde samma höjning böra ske av den nu ifrågasatta pensionen.

Åberopande det anförda hemställes,

att riksdagen må medgiva, att Söderström må från och med den 1 januari 1946 under sin återstående livstid från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 636 kronor, varå tilläggsförmåner ej må utgå.

Stockholm den 17 januari 1946.

Elof Hällgren.

I motionen åberopat intyg har överlämnats till vederbörande utskott.